



**11 juli-viering**  
**(Guldensporenslagherdenking)**  
**10 juli 2011**

## **VERSLAG**

### **WOORD VAN DE VOORZITTER**

Niet in onze naam!

Shame!

Baarden die niet meer geschoren worden.

Kamperen in het Jubelpark.

Het is duidelijk: ook Belgicistische burgers verenigd in actiegroepen hebben – net als de media en de politici – geen rationele argumenten meer om het Belgische onding nog langer bijeen te houden.

Vaudevilles als de Stomme van Portici werken niet meer.

Toch doen de media, tegenwoordig ook actief bijgestaan door de entertainmentsector – beiden evenwel voor eigen overleven aan handen en voeten gebonden aan het pro-Belgische establishment – er nog steeds alles aan om het Vlaamsnationalisme in de kiem te smoren.

Onverdraagzaamheid – egoïsme – verwerpelijk separatisme...en als dat niet meer volstaat: racisme – fascisme – (neo-)nazisme... Het is blijkbaar politiek correct geoorloofd om gratis en ongestraft alles en iedereen wie of wat zich als Vlaams(gezind) 'out' – laat mij dat modewoord dan ook maar eens gebruiken – te beschimpen en aan de schandpaal te nagelen. Mocht die nog bestaan, waarschijnlijk het liefst nog letterlijk...

Maar de voorbije verkiezingsresultaten – en de huidige polls, dan nog meestal georganiseerd door Vlaamsvijandige media bij wie we totaal geen zicht laat staan controle hebben op de juistheid van de ons voorgehouden resultaten – laten er geen twijfel meer over bestaan: voor meer en meer Vlamingen is het – na bijna 2 hectoannums (een hectoannum is een periode van 100 jaar) – echt welletjes geweest...

Iedereen heeft wel zijn mening over politiek voortbestaan en etnische samenstelling van een maatschappij, maar Vlaming-zijn, nationalist zijn, is voor velen geen vies woord meer. Misschien nog niet luidkeels op straat, maar wel achter de veilige gordijntjes van het stemhokje.

En dat willen we nu vandaag – vanavond, ter gelegenheid van onze eigen feestdag morgen, eens ongegeneerd in de bloemetjes zetten, en ik bedoel wel degelijk: geel-zwarte bloemetjes.

Quasi elk volk, elke natie heeft wel zijn eigen jaarlijkse feestdag. Meestal een heroïsche strijd ergens in de geschiedenis. Voor ons is dat nog steeds de herdenking van de Guldensporenslag, intussen al meer dan 700 jaar geleden.

Helaas heeft Vlaanderen daarna nog altijd geleefd en geleden onder vreemde overheersingen, en nog slechts weinig heldendaden laten optekenen, maar de ontvoogdingsstrijd woedt nog steeds, heviger en actueler dan ooit tevoren.

Want ontvoogden, losraken van een onderdrukker, opkomen voor eigen identiteit en nationaliteit is des mensen. Dat is altijd zo geweest, en dat zal altijd zo zijn.

Tallose andere volkeren zijn ons hierin voorgegaan...en zijn er tot op de dag van vandaag ook nog steeds mee bezig: Libië, Soedan, Palestina, Tibet...ik vergeet ongetwijfeld nog belangrijker voorbeelden. Goedschiks, en als dat niet lukt: dan maar kwaadschiks – met opstand en geweld...

En vaak worden zij hierin gesteund door een internationale gemeenschap die vrijheid, onafhankelijkheid en zelfbestuur altijd hoog in het vaandel heeft gevoerd. Ik laat de eigenbelangen van grootmachten die uiteraard vaak meespelen hier nog in het midden...

Maar er werd en wordt vaak geen hand voor omgedraaid om despotische en onderdrukkende regimes op de knieën te krijgen en het volk van hun juk te bevrijden. Als het kan alleen door steun en samenwerking te blokkeren, als het moet door te dreigen en zelfs manu militari in te grijpen.

En overal kan het en mag het, en wordt het gedragen door de internationale media...alleen hier niet.

Groot-Moellach Albert II liet er – uiteraard achter de rode gordijnen van Laken – geen twijfel over bestaan: het mag duren wat het wil – en inderdaad: het duurt al aardig wat... – maar een nieuwe federale regering – en dus de verderzetting van die rampzalige Belgische constructie – moet en zal er komen. Meer bevoegdheden voor de deelgemeenschappen en de reeds lang verzuchte B-H-V-splitsing zijn alleen een optie als er genoeg compensaties zijn voor de nimmer aflatende francofone geld- en machtshonger.

En helaas wordt dit ook nog steeds als enigste mogelijke scenario voorgehouden door de – ik zal ze noemen de – klassieke Vlaamse partijen en de media. Splitsingsdenken brengt het nog steeds niet verder dan een voetnoot of kwinkslag ad hoc door een onafhankelijk of vrijgevochten columnist in een bij wijlen en tijd toch iets kritischer dagblad of tijdschrift.

Voor het Belgisch profitaat en al wat daar schatplichtig aan is, is en blijft politiek zelfbestuur een duivelsplan dat met alle mogelijke 'politiek correcte' middelen bestreden, ja: bevochten moet worden. Geen truuk is hierbij te smerig, geen slag of stoot te vuil...

Alleen de democratische macht van het getal, de electorale wil van een volk, lijkt voorlopig (blijvend) te kunnen tegenhouden dat we opnieuw (voor jaren) gerold – of in 't Leives: gejust – worden in een nieuw hoofdstukje van de Belgische poppenkast.

Vlaanderen moet en zal zijn rol opeisen (en spelen) op Europese en internationale politieke, economische en sociale vlak.

Shame...shame voor hen die dat niet willen (of niet kunnen) accepteren!

Maar één zaak is zeker: niet in onze naam!

En ook in Leuven en de Leuvense regio is naar ons aanvoelen de dag van vandaag – het was ooit anders – nog veel werk aan de Vlaamse winkel. Opkomen voor zijn Vlaamsgezindheid wordt hier nog steeds snel geassocieerd met bekrompenheid, a-sociaal zijn, niet openstaan voor... Soms lijken alle kleuren van de regenboog hier welkom, behalve geel...en vooral geen zwart.

De Vlaamse Kring Regio Leuven – VKRL – wil daar niet zozeer tegen ageren, maar wel al wie zich Vlaming wil voelen en dat ook wil 'outen', daar de gelegenheid toe bieden. Als door de VVB protocollair erkende – maar verder onafhankelijke (en ik bedoel ook: partij-onafhankelijke) – feitelijke vereniging bieden wij eigen socio-culturele of meer ontspannende activiteiten aan (bingoavond, kwisavond, een jongerenfuif, deze 11 juli-viering, een debatavond doen we misschien ook ooit nog eens). Ook gaan wij gezamenlijk naar het VNZ, de Yzerwake enzomeer.

En hierbij reiken wij altijd graag de hand naar andere partners uit de Vlaamse Beweging – of daarbuiten – om gezamenlijk activiteiten te organiseren. Om het even wat, als er altijd maar een Vlaams-vriendelijk karakter aan verbonden is...

Weet dat hiervoor altijd een schare vrijwilligers, met vooraan uw dienaar aan deze microfoon, tot uw dienst staat.

**Bart.**